

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ
УКРАЇНИ
Департамент
документального забезпечення**
вул. Богомольця, 10, м. Київ, 01601,
На № 1531зі від № дати

Михайло
foi+request-133365-
dcfc30f@dostup.org.ua

Про розгляд запиту на інформацію

Відповідно до доручення керівництва Національної поліції України (далі – НПУ) у Департаменті документального забезпечення НПУ у межах компетенції розглянуто Ваш запит на інформацію від 05.09.2024 щодо обмеження доступу громадян до залізничного вокзалу міста Києва.

Згідно з частиною першою статті 1 Закону України «Про доступ до публічної інформації» - публічна інформація це відображення та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, що була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством, або яка заходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Відповідно до частини другої статті 2 Закону України «Про доступ до публічної інформації» дія цього закону не поширюється на відносини у сфері звернень громадян, які регулюються спеціальним законом.

Згідно із правовою позицією Вищого адміністративного суду України, викладеній у підпункті 1.1 пункту 1 постанови Пленуму цього судового органу «Про практику застосування адміністративними судами законодавства про доступ до публічної інформації» від 29 вересня 2016 року № 10, визначальним для публічної інформації є те, що вона заздалегідь зафіксована будь-якими засобами та на будь-яких носіях та заходиться у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації.

Не є інформаційним запитом звернення, для відповіді на яке необхідно створити інформацію, крім випадків, коли розпорядник інформації не володіє запитуваною інформацією і не зобов'язаний нею володіти (пункт 1 частини першої статті 22 Закону України «Про доступ до публічної інформації»).

Якщо запит стосується інформації, яка міститься в кількох документах і може бути зібрана і надана без значних інтелектуальних зусиль (наприклад, без проведення додаткового змістового аналізу), то така інформація відповідає критеріям «відображеності та задокументованості» і є публічною.

Разом з тим, для кращого розуміння різниці між зверненням громадян та інформаційним запитом щодо доступу до публічної інформації Вищим адміністративним судом України наведено класифікаційні ознаки цих правових

категорій. Зокрема метою Закону України «Про звернення громадян» (далі – Закон) є одержання роз'яснення, що потребує вчинення додаткових дій, а Закону України «Про доступ до публічної інформації» – одержання попередньо створеної чи одержаної інформації (довідка про вивчення та узагальнення практики застосування адміністративними судами положень Закону України «Про доступ до публічної інформації», яку доведено до відома суддів апеляційних та окружних адміністративних судів згідно постанови Пленуму Вищого адміністративного суду України від 13.09.2013 № 11).

Відповідно до статті 5 Закону звернення може бути усним чи письмовим. Усне звернення викладається громадянином на особистому прийомі або за допомогою засобів телефонного зв'язку через визначені контактні центри, телефонні «гарячі лінії» та записується (реєструється) посадовою особою.

Письмове звернення надсилається поштою або передається громадянином до відповідного органу, установи особисто чи через уповноважену ним особу, повноваження якої оформлені відповідно до законодавства. Письмове звернення також може бути надіслане з використанням мережі Інтернет, засобів електронного зв'язку (електронне звернення).

Згідно з указаним положенням Закону, у зверненні має бути зазначено прізвище, ім'я, по батькові, місце проживання громадянина, викладено суть питання, зауваження, пропозиції, заяви чи скарги, прохання чи вимоги. Письмове звернення повинно бути підписано заявником (заявниками) із зазначенням дати.

Звернення оформлене без дотримання зазначених вимог, повертається заявнику з відповідними роз'ясненнями не пізніше як через десять днів від дня його надходження (частина восьма статті 5 Закону).

Ураховуючи викладене, Ваш запит за змістом є зверненням та, на жаль, не містить даних необхідних для прийняття обґрунтованого рішення в межах компетенції НПУ, у зв'язку з чим пропонуємо Вам оформити звернення відповідно до вимог вказаної статті Закону, конкретизувати суть порушеного питання.

Відповідно до статті 16 Закону скарга на дії чи рішення органу державної влади, посадової особи подається у порядку підлегlosti вищому органу або посадовій особі, що не позбавляє громадянина права звернутися до суду відповідно до чинного законодавства, а в разі відсутності такого органу або незгоди громадянина з прийнятим за скаргою рішенням – безпосередньо до суду.

При цьому доцільно зазначити, що статтею 12 Закону передбачено, що дія цього Закону не поширюється на порядок розгляду заяв і скарг громадян, встановлений кримінальним процесуальним, цивільно-процесуальним, трудовим законодавством, законодавством про захист економічної конкуренції, законами України «Про судоустрій і статус суддів» та «Про доступ до судових рішень», Кодексом адміністративного судочинства України, законами України «Про запобігання корупції», «Про виконавче провадження».

Звернення про надання безоплатної правової допомоги розглядаються в порядку, встановленому законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, зокрема Законом України «Про безоплатну правову допомогу».

Заступник начальника

Юрій СТАРЧУК

Курносик Ігор (044) 254 9609